

KAZNU?
politički

Ksž br. 3/10

Fenječ -

U IME NARODA

→ lopatke

Apelacioni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od sudije Svetlane Vujanović, kao predsjednika vijeća, sudija Seke Piletić i Miliivoja Katnića, kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Maje Tošić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Bektašević Zama, zbog krivičnog djela [REDACTED] iz čl. 416. st. 5. u vezi st. 3. i 1. Krivičnog zakonika (Kz-a), rješavajući o [REDACTED] optuženog, advokata Slobodana Novakovića, izjavljene protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Ks br. 8/2009. od 12.11.2009. godine, na sjednici vijeća održanoj dana [REDACTED] godine, donio je

P R E S U D U

Optužen se kao [REDACTED] za branioca optuženog Bektašević Zama i potvrđuje presudu Višeg suda u Bijelom Polju Ks br. 8/2009 od 12.11.2009.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks br. 8/2009. godine, optuženi Bektašević Zamo oglašen je [REDACTED] za izvršenje krivičnog djela - zloupotreba službenog položaja iz čl. 416. st. 5. u vezi st. 3. i 1. Kz-a, i osudjen na kaznu [REDACTED] u trajanju od 4, ([petiri]) mjeseca.

Prvostepeni sud je obavezao optuženog da plati stvarne troškove krivičnog postupka u iznosu od 2.059,20 eura, kao i na ime stroškova sudskog paušala kao posebnog dijela troškova krivičnog postupka iznos od 100,00 eura.

Prvostepeni sud je obavezao optuženog Bektašević Zama da na ime pričinjene štete oštećenoj Žemljoradničkoj zadruzi "Play" iz Playa plati iznos od 24.860,00.eura, sve u roku od 15 dana po pravosuđnosti presude.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog Bektašević Zama, advokat iz Bijelog Polja Slobodan Novaković zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika, odluke o kazni i odluke o troškovima postupka i imovinsko pravnom

zahtjevu sa žalbenim predlogom da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vratí prvoštepenom sudu na ponovno sudjenje.

Državni tužilac CG u aktu Ktž br. 41/10 od 23.2.2010.godine predlaže da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Apelacioni sud OG je razmotrio izjavljenu žalbu, kao i sve spise ovog krivičnog predmeta te ispitao prvoštepenu presudu u granicama propisanim odredbom čl. 388. st. 1. tač. 1. Zkp-a, pa je, iz razloga koji slijede, odlučio kao u izreci ove presude.

Prije svega neosnovano se žalbom branioca optuženog prvoštepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376. st. 1. tač. 11. Zkp-a, a kada se navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva, protivurječna sama sebi i razlozima presude da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama te da su dati razlozi nejasni i međusobno protivurječni dok o odlučnim činjenicama postoji znatna protivurječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini dokaza i sadržini tih dokaza iz spisa predmeta, te kada se navodi u izreci presude da je optuženi sačinio ugovor, a zatim ga potpisao u ime prodavca dok u obrazloženju pobijane presude, a na osnovu iskaza optuženog ugovor je sačinio direktor ambulante Jasavić Zuvdija, te kada se još navodi da u obrazloženju presude nema razloga kako je optuženi i na koji način sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist i u kom obimu, jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se ukazuje u žalbi branioca optuženog niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. U izreci pobijane presude između ostalog prvoštepeni sud je naveo da je optuženi kao odgovorno lice - direktor Zemljoradničke zadruge "Plav" iz Plava, a u namjeri da sebi i drugom pribavi protipravnu imovinsku korist iskoristio položaj i prekoračio granice ovlašćenja kada je bez odluke Skupštine zadruge sačinio, potpisao i kod Osnovnog suda u Plavu ovjerio ugovor. Dakle, u dispozitivu stoji izraz "sačinio" ali ovaj izraz kako ga je sud označio životno i pravno nema značenje kakvo mu daje braniac u žalbi. Dakle, ne radi se o sačinjavanju i potpisivanju ugovora u smislu formalnog i tehničkog, već suštinski da ga optuženi hoće kao svoj i njegovu sadržinu prihvata kao svoju. U konkretnom slučaju optuženi jeste izrazio volju za potpisivanje jednog takvog ugovora što je potvrđio i vlasturučnom ovjerom istog pa nema govora da je izreka presude protivurječna razlozima u smislu kako se to navodi u žalbi branioca optuženog. Stoji činjenica da sud u obrazloženju pobijane presude nije posebno dao razloge otočnog kako je optuženi sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist a koja radnja se navodi takođe u izreci pobijane presude, ali ovaj sud nalazi da u konkretnom slučaju nije počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 376. st. 1. tač. 11. Zkp. Osnovni oblik krivičnog djela zloupotreba službenog položaja postoji kad službeno lice iskoristi svoj službeni položaj ili ovlašćenje, prekorači granice svog službenog ovlašćenja ili ne izvrši službenu dužnost, i na taj način pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese štetu ili teže povrijedi prava drugoga. Dakle, radi se o zakonskoj definiciji krivičnog djela zloupotreba službenog položaja koja je alternativno data i koju je prvoštepeni sud naved u izreci pobijane presude te je dovoljno, a za postojanje ovog krivičnog djela da bude ispunjena jedna alternativa i jedna od datih posledica te takođe a sledstveno tome da sud dokaže i obrazloži jednu od datih alternativa, odnosno jednu od datih posledica. Prvoštepeni sud je u obrazloženju pobijane presude jasno iznio zaključke da je optuženi Bektešević Zamo u vrijeme i na način, i sa svojsivom kako je to detaljno

navedeno u izreci pobjlane presude oštetio zemljoradničku zadrugu "Plav" iz Plava za 24.860,00 eura te u tom istom iznosu pribavio korist D.O.O Veterinarskoj stanici "Plav" iz Plava pa navodi iz žalbe branioca u iznijelom pravcu su bez ikakvog značaja. Prvostepeni sud je u obrazloženju pobjlane presude naveo sadržinu izvedenih dokaza, a polom je izvršio ocjenu istih kako pojedinačno tako i u medusobnoj vezi te u odnosu sa iznijetom odbranom optuženog, pa ne stoje navodi iz žalbe branioca optuženog da prvostepeni sud nije postupio u skladu sa odredbama čl. 360. st. 2. Zkp-a i čl. 369. st. 7. Zkp-a.

Kada se u žalbi branioca optuženog navodi da je prvostepeni sud pogriješio kada je zaključio da je optuženi s umišljajem počinio ovo krivično djelo, a da je ustvari trebao zaključiti da je optuženi sa potpunim uvjerenjem, da je predmetna nepokretnost vlasništvo D.O.O Veterinarska stanica "Plav", iz čilo formalnih razloga ne znajući uopšte sadržinu ugovora i vjerujući da čini zakonitu stvar, potpisao predmetni ugovor u žalbi se ustvari prvostepena presuda u tom dijelu pobjila zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnem pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrđenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobjlane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. Prije svega i po nalaženju ovoga suda optuženi je dobro znao, a posebno jer je dugogodišnji radnik Zemljoradničke zadruge "Plav" iz Plava da D.O.O Veterinarska ambulanta "Plav" nije vlasnik predmetne nepokretnosti već upravo Zemljoradnička zadruga "Plav" te da je, a zbog toga bio svjestan da potpisivanjem ugovora o kupoprodaji predmetne nepokretnosti. Kako je to učinio znao je da će oštetiti Zemljoradničku zadrugu, a čiji je bio direktor za vrijednsot predmetne nepokretnosti, te za istu vrijednost Veterinarskoj ambulatni "Plav" pribaviti pravilnu imovinsku korist pa je, pošto je sve to i preuzeo i htio iznijete posledice. Sve to je prvostepeni sud prvično utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka geometra Vučetić Nikole i diplomiranog inženjera gradjevine Radenović Dragomira, a u najbitnijem sud je utvrdio da su predmetne nepokretnosti sve do zaključenja ugovora br. 1058/2004 bile vlasništvo Zemljoradničke zadruge "Plav" iz Plava, a potom i da je njihova stvarna odnosno tržišna vrijednost u vrijeme prodaje iznosila 24.860,00 eura, a što je više od kupoprodajne cijene koja je iznosila 2.000,00 eura, i koju uzgred rečeno kupoprodajnu cijenu kupac nikada nije platio. Cjelokupna situacija koja je objektivno pratila način potpisivanja neobavještavanja Skupštine zadrugara od strane optuženog nezavodjenja predmetnog ugovora u dokumentaciju Zadruge, niti pak insistiraju na ispunjenju ugovorne obaveze potvrđuju pravilnost zaključka prvostepenog suda da je optuženi predmetno krivično djelo pičino sa direktnim umišljajem.

Kod ovakvog slata stvari navodi iz žalbe branioca optuženog, a koji su u suštini u istom pravcu su bez ikakvog značaja za drugačiju odluku suda.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primjenio Krivični zakonika kada je radnje optuženog ocijenio kao krivično djelo zloupotreba

službenog položaja iz čl. 416, st. 5, u vezi st. 3. i 1. Krivičnog zakona Crne Gore, pa ni Krivični zakonik nije povrijedjen na štetu optuženog, a što se navodi u žalbi branioca optuženog, i o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Što se tiče odluke o izrečenoj kazni zatvora ovaj sud nalazi da je prvoštepeni sud pravilno utvrdio sve činjenice koje utiču da kazna bude manja ili veća, a to je da je na strani optuženog kao oplečenjučih okolnosti, da je optuženom izrekao kaznu zatvora ispod zakonom određenog minimuma od 4 mjeseca i maximuma 10 mjeseci, da naletenju ovoga suda, a imajući u vidu kričnu odgovornost optuženog izraženu kroz direktni umještaj, jedino su u izrečenom kaznom se moglo ostvariti svrha kažnjavanja iz čl. 32. Kz a u okviru opste svrhe kričnih osnake, zbog čega nije u pravu branilac optuženog kada se zalaže za blaže kažnjavanje optuženog.

Prvostepeni sud je i po nalaženju ovoga suda pravilno našao da je optuženi dužan da na ime pričinjene štete oštećenoj zemljoradničkoj zadruzi "Ptav" iz Plava platiti iznos od 24.860,00 eura jer je u toj visini zadruga pretrpjela štetu s obzirom da je ostala bez imovine koja je u vrijeme izvršenja krivičnog djela toliko vrijedjeila i što je prvostepeni sud pravilno utvrdio.

Prvostepeni sud je pravilno takođe optuženog obavezao da platí troškove krivičnog postupka, a koji su iznosili i to stvarni troškovi od 2.059,20 eura, te troškove sudskog paušala u iznosu od 100,00 eura čija visina je određena s obzirom na dužinu i vrijeme trajanja postupka, a stvarni troškovi su već izdati iz budžetskih sredstava suda. Prvostepeni sud je i po nalaženju ovoga suda pravilno našao da optuženi ove troškove može platiti, a da pri tome sebe i one koji sa njim žive ne dovede u težak materijalni položaj.

Sa iznijetih razloja, a na osnovu čl. 396. Zkp, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE

Zapisničar
Maja Tošić, s.r.

Predsjednik vijeća-sudija
Svetlana Vučanović, s.r.